

Bemærkninger til forslaget

Som led i et forsøg på at højne trygheden og genskabe respekten for boligens ukrænkelighed ønsker forslagsstillerne, at indbrud i private hjem og tyveri fra andre ikke frit tilgængelige områder bliver kriminaliseret selvstændigt med en tilsvarende højere straf ramme, end der gælder for almindeligt simpelt tyveri.

Det er efter forslagsstillernes opfattelse en betydelig skærpene omstændighed, at tyveriet foretages fra et privat hjem. Indbrud efterlader ofrene med en ubehagelig følelse, i og med deres hjem og private genstande har været gennemrodet af fremmede. På samme måde resulterer indbrud oftest i, at uerstatteligt indbo og private genstande med affektionsværdi går tabt. Andre følgevirkninger af indbrud kan være, at ofrene frygter indbrudstyvenes tilbagevenden og frygter for, at indbrudstyvene i den forbindelse vil begå yderligere og alvorligere kriminalitet.

For at forbedre politiets opklaringsmuligheder foreslås endvidere en begrænset mulighed for at anvende kortvarig varetægtsfængsel over for indbrudstyre, som gribes på fersk gerning i forbindelse med et indbrud. Derigennem vil opklaringsprocenten for indbrud, som i 1998 lå så lavt som 8,7 pct., forhåbentlig stige til et mere acceptabelt niveau.

Antallet af indbrud i private hjem er desværre igen på vej frem. Set i forhold til 1998 blev der i 1999 begået 8,6 pct. flere indbrud i private hjem. Dermed blev 1999 året med det højeste antal indbrud i private hjem nogen sinde. Det samlede antal indbrud i privat beboelse løb i alt op til 43.263 indbrud.

Som bl.a. politimesteren i Glostrup, Jørn Bro, er citeret for i Berlingske Tidende den 7. januar 2000, er der kun ét effektivt og rimeligt middel mod indbrudskriminalitet, og det er en »væsentlig forlængelse af indbrudstyvenes ophold i Kriminalforsorgens institutioner«. Jørn Bro peger endvidere på det problem, som ligger i retssystemets manglende konsekvens over for indbrudskriminalitet: »Man skal være en virkelig arg tyveknægt med en stribe indbrud og flere betingede domme bag sig, før der endelig falder en ubetinget dom på f.eks. tre måneders fængsel.« En længere frihedsstraf vil ifølge politimesteren virke præventivt, li-

gesom den vil aflaste lokalsamfundet i den tid, den kriminelle afsoner sin straf.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Ad 1

Det nuværende strafniveau for indbrud og tyveri har siden straffelovsrevisionen fra 1982 ligget lavt i forhold til de øvrige formueforbrydelser. Målet med revisionen fra 1982 var en reduktion af strafudmålingen med en tredjedel og en øget anvendelse af betingede domme. Domstolene anvender i dag således ikke ubetingede frihedsstraffe over for indbrudstyre, medmindre den pågældende dømmes for flere forhold, eller der er tale om indbrud, hvor der stjæles formuegenstande af betydelig værdi.

Straffeloven skelner ikke mellem almindeligt tyveri og indbrudskriminalitet. Begge forhold henføres under straffelovens § 276, hvor det kriminelle består i, at tyven borttager en fremmed rørlig genstand for egen eller andres vindings skyld.

Dette er efter forslagsstillernes opfattelse principielt forkert. Et indbrud i et privat hjem er en langt alvorligere forbrydelse end eksempelvis et simpelt butikstyveri. Indbrud bør derfor være kriminaliseret med et selvstændigt gerningsindhold og en tilsvarende højere strafferamme end simpelt tyveri.

Herefter vil straffeloven reservere den nuværende tyveribestemmelse til mindre alvorligere sager som butikstyverier, lommetyverier etc., mens indbrudskriminalitet henføres til den foreslåede strengere indbrudsbestemmelse. Denne løsning er efter forslagsstillernes opfattelse mere juridisk korrekt, ligesom den sender et klart signal til de retsanvendende myndigheder om, at der skal ses med skærpede øjne på indbrudskriminalitet.

Der er gode grunde til at skelne mellem indbrudskriminalitet og simpelt tyveri. Modsat eksempelvis butikstyven vil indbrudstyven begå flere strafbare handlinger, der selvstændigt kunne straffes, i forbindelse med indbrudstyveriet. Indbrudstyven vil i sagens natur have realiseret straffelovens § 264, stk. 1,